

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

התמדה

אדם משתנה רק על ידי התמדה בלימוד ובליווי של הדרכה לאורך זמן. כולנו מכירים את אמרת חז"ל: 'איש ואשה שזכו שכינה ביניהם'. המילה 'זכו' אינה מלשון זכיה בפיס, אלא מלשון זיכור, תיקון המידות ועידון ההתנהגות. לשם כך צריכים בני הזוג להתחבר לשיעור קבוע או לסדרת שיחות בנושאים כגון: חינוך ילדים, תיקון המידות, או שיעורי תורה והדרכה בנושאי הבית.

אשה, שלבעלה יש שיעור קבוע, רב קבוע או מנחה קבוע, מצבה מצוין, כי דרכו אפשר להעביר מסרים באופן סמוי. כאשר הבעל או האשה נמצאים בשיעור קבוע, הרב או המנחה יכול להעביר, בדרך אגב, את המסר הדרוש. והתוצאה נפלאה, דרך השיעור נמסרו הדברים ונפתרו הבעיות בלי שאף אחד ידע שהרב או המנחה קיבלו אינפורמציה כלשהי.

לפני מספר שנים התקשרה אלי אשתו של אחד מהתלמידים שלומד בשיעור שהזכרתי: שלום, היא אמרה, מדברת אשתו של פלוני, בעלי יש לו בעיה אחת, כשהוא פותח את הפה וצועק, אני והבנות תופשות מחסה עד שהוא נרגע... ויש לו קול שמזעזע את הבניין... אני מבקשת ממך, היא אמרה, שתקדיש שיעור אחד לנושא של לשון נקיה ופה נקי... הכנתי שיעור עם בנושא לשון נקיה עם כל ההגדרות וההסברים.

הוא הגיע לשיעור ביום המיועד, ישב עם כולם, והוא לא ידע מה מחכה לו... פתחתי את השיעור ואמרתי: היום נלמד מה זה פה נקי... הוא לא נעלב, כי דיברתי באופן כללי ולכולם, ורק מידי פעם הצצתי עליו... הוא התפתל על הכיסא, השפיל והרים את הראש, פשוט סבל...

כשיצאתי מבית הכנסת שמעתי קול קורא מאחורי: הרב, אפשר לדבר איתך? זה היה הוא! והוא אמר לי: כבוד הרב, אתה יודע שיש לך רוח הקודש? אתה כמו נביא. הרגשתי שאתה מדבר רק אלי... חרבות נכנסו בי... אתה נביא... והוא לא ידע שהשיעור הוקדש לעילוי נשמתו...

ומאז המשכתי לתת בשיעורים פה ושם ויטמינים בנושא הזה. לאחר מספר חודשים אשתו התקשרה שוב. והיא סיפרה: נולד לי בעל חדש, אנחנו נשואים 20 שנה, היום זה כאילו התחתנתי עם בעל חדש. מידי פעם יש קצת כעס אבל הוא מזמזם עם עצמו...

קוראים יקרים, כמה זה נפלא שלאשה יש כתובת שהיא יכולה לפנות לשם ולבקש שיכוונו את בעלה.

פרשת השבוע

רדיפת הכבוד

אמרו חז"ל "הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם", ועוד אמרו חכמים: "מי שנותן עיניו במה שאינו שלו, מה שרצה לא נותנים לו ומה שהיה בידו נוטלים ממנו".

בפרשתנו אנו מוצאים אדם גדול שכל הפרשה נקראת על שמו ובא לחלוק על משה רבנו. ושאלו חז"ל - מה ראה קורח לשטות זו לחלוק על משה רבנו? והסבירו חז"ל שקורח עינו הטעתו - שראה ברוח הקודש שעתיד לצאת ממנו שמואל הנביא ששקול כנגד משה ואהרן, אמר אם כך הוא זה שצריך להיות הכהן הגדול.

ובאמת היה לקורח תפקיד מאוד מכובד, הוא היה מנושאי ארון הברית עם הכרובים, הארון שבו היו מונחים לוחות הברית וספר התורה שכתב משה רבנו. אבל בכל זאת הוא רצה גם כהונה גדולה. ומכח זה הוא בא לחלוק על משה ולא הסכים עם המנויים שמשה מינה, וטען כנגדו שהוא בדה אותם מליבו. ח"ו, שמשה מינה את אהרן אחיו מדעתו. וכולנו יודעים שהכל היה בציווי של הקב"ה כמו שקראנו בפרשת תצווה.

והכל התחיל - "שעינו הטעתו", מה זה "עינו"? פירוש אחד מגלה לנו שאתה עין שהיה צריך להביט בה במבט הרוחני, שהרי סוף סוף משה רבנו עשה הכל עפ"י הקב"ה, עין זו לא "פעלה" והתבונן רק במבט הגשמי ולכן טעה.

הפירוש השני רומז על אשתו של קורח. כשקורח חזר לביתו לאחר שאהרן הכהן הניף אותו ואת הלוויים לכהן בתפקידם, אמרה לו אשתו - כל מה שאהרן ומשה יגידו לך לעשות אתה עושה? קום ותחלוק עליהם! והיא זאת שנתנה לו את הכח והדחיפה לעשות את המחלוקת.

צריך לדעת שאשתו של האדם נקראת עינו. שהרי כשפגש רבי יוסי את אליהו הנביא ושאל אותו - לשם מה צריך אישה? אמר לו אליהו הנביא אדם מביא הביתה חיטים, חיטים כוסס? מי זאת שטוחנת, בוררת, ואופה, הלא היא האשה. אדם מביא הביתה צמר, צמר לובש? מי מנפצת, טווה, ותופרת את הבגדים, זו אשתו - נמצאת מאירה את עינו ומעמידה אותו על רגליו. וכאן אצל קורח אשתו שהיא "עינו" הטעתה אותו והכניסה אותו למחלוקת. ועליה אמרו חז"ל את הפסוק (משלי יד, א) "וְאִלֶּת בְּיָדֶיהָ תְהַרְסֵנוּ" - זו אשתו של קורח (סנהדרין קי). נמצאנו למדים מה גדול כוחה ששל האשה שיכולה להטות את בעלה לטוב וגם ולרע.

ומה קרה בסוף? כולנו יודעים, קורח לא התמנה להיות כהן גדול והפסיד גם את מעמדו ותפקידו כשהאדמה בלעה אותו ואת משפחתו ואת כל האנשים אשר איתו, וזה מה שאמרו חז"ל "..." מוציאים את האדם מן העולם".

"איזהו עשיר השמח בחלקו" - חלקו זהו תפקידו שנקבע לו משמים כדי לקדש את שמו ויתברך. ובזה אדם צריך להיות שמח תמיד.

שבת שלום ומבורך - אבנר קוזאס

בדיחה

עיוור מגיע בטעות לבית מרזח של טיפשים. הוא שותה ומשתכר וכטוב ליבו שואל בקול: "מי רוצה לשמוע בדיחה על טיפשים?". זה שישב לידו אמר לו: "תשמע, בגלל שאתה עיוור נראה לי שכדאי לעדכן אותך בחמש עובדות: 1. המוזג טיפש. 2. המאבטח טיפש. 3. אני טיפש, ושוקל 100 קילו. 4. האיש שיושב לידך טיפש ומתאגרף מקצועי. 5. לידו יושב מרים משקולות טיפש. האם אתה עדיין רוצה לספר את הבדיחה?" העיוור חשב לרגע ואמר: "לא, אין לי כוח להסביר אותה חמש פעמים..."

"על ידי אמונת חכמים נזדכך המוח וזוכה לשכל ברור".

(רבי נחמן מברסלב).

פתגם השבוע

חינוך ילדים

פינוק

דורנו דור אחרית הימים סובל מבעיה חמורה ושמה **חוצפה!** ממדי החוצפה הולכים וגואים. אנו פוגשים זאת, בתור למכולת, בתור לבנק, בין אדם לחברו ובין איש לאשתו וכמובן בין הילדים להוריהם. ובאמת הגמרא בסוף מסכת סוטה כשמונה את הסימנים של הדור שבו תהיה הגאולה, פותחת בסימן חוצפא יסגא, נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מכני קטנים, הבת קמה באימא, הכלה בחמותה, בן מנבל אב... וכשאנו באים לחקור ולדרוש מדוע ככה קרה לנו בדורנו, אנו מגלים שישנם מספר סיבות.

אחת הסיבות העיקריות לכך היא - **הפינוק!** כשהיינו ילדים לא היה להורינו כל כך הרבה יכולות לקנות ולפנק, הדור היה קצת "עני". פעם היה מכולת... והיום, **מחסני מזון**. פעם היתה חנות לבגדים... והיום, **קניון!** התקיים בנו הפסוק "לא רעב ללחם ולא צמא למים..." כפשוטו!

היום הכל דיגיטלי, ונגיש כמעט כל מה שאדם רוצה הוא יכול להשיג ולקבל... האווירה הזאת משפיעה גם על ילדינו. הילדים שלנו נולדו לעולם של שפע וכמעט כל מה שהם רוצים הם מקבלים. כתוצאה מכך מתפתח פינוק ברמות שאנו כבר לא יכולים לעמוד בו. והתוצאה דרישות הולכות וגוברות מצד הילדים קשה לנו לומר להם לא, כי גם לחבר בכיתה כבר יש את זה... והתחרות גוברת.

זאת ועוד, כתוצאה מהפינוק נעלמת הכרת הטוב והם מרגישים **שחייבים להם**. לדוגמא, בחור קצת מתבגר, מאבד את הכרת הטוב כמעט לגמרי, יש לו ארון מלא בגדים כמעט חדשים, נעלים בלי סוף, חדר משלו, מערכת סטריאו משלו, מקבל שירותי כביסה נקיון, אוכל ברמה של חמישה כוכבים. במקום להגיד תודה אני מאוד מעריך את מה שהשקעתם עבורי - הוא מסנן מבין שיניו ואומר - "אני מרגיש שאתם לא אוהבים אותי... תמיד יהיה לכם משהו נגדי... אני תמיד הכבשה השחורה... וכד'". ממה כל זה נובע? **מפינוק!**

סיפור לשבת

סיפור מופלא על הרה"ג אליעזר שך זצ"ל

באחד הימים דפק על ביתו של הרב אדם שהציג עצמו כעני מסכן שזקוק לישועה ומצבו הכלכלי קשה מאד. הוא מספר לרב שמצבו בבית איום ונורא ואין בידו פרוטה לפורטה, ומה גם שאישתו חולה ושלשה בניו חולים ומטופלים בקביעות בתרופות שעולות לו הון רב, הוא ממשיך ומספר שהוא זקוק בדחיפות לסכום גדול של כסף על מנת לרכוש תרופות והמצב הגיע לידי פיקוח נפש. הרב שך שהיה ידוע כאב רחמן לכל מי שניפגש עימו, ניגש לארון שהיה בחדרו והוציא משם סכום גדול של כסף, הכניסו למעטפה ומסר לעני.

אותו עני יצא מהבית שמח וטוב לב תוך שהוא מודה לרב שהוא הציל את חייו, לא עברו שתי דקות ועל מפתן ביתו של הרב דופק נכדו של הרב שבא לבקרו, ומיד שנכנס פנה אל הסבא הגדול ושואל אותו האם לפני כמה דקות היה אצלך אדם שהציג עצמו כעני ומסכן.

הרב שלא היה נוהג לשתף שום אדם במעשיו, שאל את הנכד מדוע אתה מתעניין בכך, והנכד משיב לסבא שיש לו סיבה מוצדקת מאד והכרחית לטובת הענין, כששמע זאת הרב הוא סיפר שאכן היה כאן עני שגולל בפניו את קורות חייו וקבל ממני צדקה.

כששמע זאת הנכד התפרץ וכנה אל הסבו הגדול ואמר לו אדם זה הוא שקרן ונוכל, אני מכיר אותו שנים רבות

ויודע בוודאות שאישתו לא חולה וילדיו לא חולים, והכל בסדר עימו.

כששמע זאת הרב, הוא פונה לנכדו ואומר לו, תן לי יד, בא ונרקוד יחד, הנכד חשב שמא הסבא לא הבין מה שסיפר לו, ושוב פנה אל הסבא ואמר לו סבא, אדם זה שקרן, והכל בסדר איתו. ושוב פונה הרב לנכד, תן לי יד, בא ונרקוד יחד, ואכן רקדו יחדיו בשמחה.

מיד לאחר מכן פונה הרב לנכדו ואומר לו: דע לך נכדי היקר שמרגע שאותו עני עזב את ביתי לא הייתי רגוע ודאגתי על אישתו וילדיו שאינם חשים בטוב, ועכשיו שאתה מספר לי שהכל בסדר אין לי שמחה יותר גדולה מכך, ולכן ביקשתי לרקוד איתך.

וכאן פונה הנכד לסבא ושואל: אבל בכל זאת סבא, הרי מדובר בכספי צדקה, איך זה שנתת לאדם נוכל ורמאי בלי לבדוק.

וכאן באה תשובתו הפלאית של הסבא מן הרב שך זצ"ל, שאמר לנכד:

דע לך, שבכל פעם שבא אדם לבקש צדקה אני נותן מהארון שנמצא כאן בחדר שזהו כספי צדקה, אך הפעם משום מה נתתי מכספי האישי שהיה איתי, וב"ה שלא נכשלתי בדבר.

(עין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

כשמדובר בשלום בית,

לומדים מהמומחים

ביותר!

לפרטים והרשמה
1599-59-59-39 שילחה 4

ענין חמד